

Ю. Разінець,

студентка 5 курсу факультету
Комп'ютерних наук та інноваційних технологій,
Міжнародний гуманітарний університет;
керівник – канд. техн. наук, проф. В. Г. Головань

РОЗРОБКА СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

Дистанційне навчання (ДО) є однією з найбільш ефективних та економічно обґрунтованих форм навчання «на відстані».

Система ДО має ряд переваг і значно розширює коло потенційних студентів. Одержані освіту дистанційно має можливість молодь, яка не може поєднувати навчання з роботою або проживає у віддаленій від обласних центрів місцевості; військовослужбовці; домогосподарки; керівники; бізнесмени або студенти, що бажають паралельно одержати освіту. Дистанційна форма навчання підходить майже всім, тому що дає можливість гармонійно поєднувати навчання та повсякденне життя.

Серед важливих недоліків дистанційної форми освіти в Україні варто також виділити недостатній безпосередній контакт між персональним викладачем (тьютором) та дистанційним студентом через надзвичайну професійну завантаженість вітчизняних педагогів. Студенти закордонних дистанційних курсів можуть отримувати відповіді на свої листи вже через кілька годин, оскільки викладачів в країнах зі значним досвідом впровадження ДО набагато більше, ніж студентів. На жаль, в Україні склалася протилежна ситуація – бажаючих отримати дистанційну освіту у нас багато, а досвідчених викладачів, знайомих з новітніми технологіями дистанційного спілкування, обмаль.

Загалом, дистанційна освіта в Україні не відповідає вимогам, що ставляться до інформаційного суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір. Щоб система дистанційного навчання зайніла гідне місце в системі освіти України, потрібно, передусім, створити глобальну комп'ютерну мережу освіти й науки, оскільки саме комп'ютер дає змогу отримувати навчальний матеріал, є водночас і бібліотекою, і інформації, і комунікативним центром, що робить його одним з учасників реалізації програми безперервної освіти в Україні.

Дуже важливою проблемою в області організації самостійної роботи дистанційної освіти і, особливо, комп'ютерного зовнішнього контролю є слабка захищеність освітнього програмного забезпечення від «злому» з метою доступу до правильним відповідям і підробки результатів контролю. Ця проблема випливає з того, що в основному сучасні контролюючі системи будуються на антропоморфній принципі, суть якого стосовно автоматизації навчання полягає у використанні пам'яті комп'ютера для зберігання еталонних відповідей разом із завданнями.

Існує також проблема захисту навчального програмного забезпечення від модифікації його коду, з метою зміни алгоритму оцінювання результатів тестування або іншого коду. Слабка захищеність від «злому» будь-яких антропоморфних контролюючих систем створює труднощі при проведенні контролю в системах дистанційної освіти. Зовнішній контроль на відстані виключений, тому що ніхто не може гарантувати, що контролюючі програми не були «зламані» в процесі виконання контролальної роботи. Останнім часом з'явилася нова форма іспиту, яку багато хто називає «розподіленої» або «рознесеною» формою. Але в зв'язку з тим, що дистанційна освіта перебуває в стадії становлення в нашій країні, проблеми захисту практично не опрацьовані.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гуржій А. М. Інформаційні технології в освіті / Проблеми освіти : [наук. метод. зб.]. – К. : ІЗМН, 1998. Вип. II. – С. 5–11.
2. Дмитренко П. В., Пасічник Ю. А. Дистанційна освіта / П. В. Дмитренко, Ю. А. Пасічник. – К. : НПУ, 1999. – 25 с.
3. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. – К. : КПІ, 2000. – 12 с.

*O. Рещенський,
студент 6 курсу факультету
Комп'ютерних наук та інноваційних технологій,
Міжнародний гуманітарний університет;
керівник – д-р. техн. наук, проф. С. А. Михайлов*

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЛОКАЛЬНОЇ ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ДЛЯ ВАТ «ОДЕСЬКИЙ ПРИПОРТОВИЙ ЗАВОД»

Успіх роботи інформаційної мережі підприємства залежить від якості її реалізації. Чим якініше була проміркована корпоративна мережа підприємства, тим менше ступінь ризику у відмові її працездатності. У століття інформаційних технологій побудувати або модернізувати мережу, яка була б максимально ефективно реалізована під заування конкретного підприємства не так просто, тому що з кожним роком з'являються нові рішення щодо модернізації корпоративних та локальних мереж в зв'язку з тим, що прогрес в області *IT*-технологій розвивається дуже швидко. Практика показує, що модернізацію локальних обчислювальних мереж необхідно проводити приблизно кожні 3–6 років. Це обумовлено не тільки розвитком нових технологій і збільшенням обсягів передачі даних, але і необхідністю вирішувати бізнес-завдання, які стоять перед компаніями в даний період розвитку. Модернізацію необхідно проводити у світі вже існуючих *IT*-рішень в перспективі горизонтів розвитку бізнесу.

Найбільш затребуваними рішеннями для промислових підприємств є:

- впровадження систем інтегрованого управління виробництвом: для комерційних організацій це облік товарів, бухгалтерські програми;
- впровадження інтегрованих систем *ERP* (*Enterprise Resource Planning System* – Система планування ресурсів підприємства);
- централізація віддалених підрозділів.

Однак часто причиною для модернізації є неправильний підхід при початковому побудові мережі. Це пов'язано з тим, що більшість компаній при побудові першої мережі не мали чітко сформульованих бізнес перспектив, з позиції розвитку *IT*-інфраструктури. Поступове збільшення кількості комп'ютерів які необхідно обслуговувати, призводить до безсистемного «латання дірок» у спробі уникнення перевантажень мережі у вузьких місцях. В результаті це може привести до того, що дану мережу треба переробляти, а не модернізувати.

Правильний підхід до будівництва мереж лежить у закладанні ресурсів для подальшого розвитку, виходячи з майбутніх можливих потреб. Правильно побудована мережа з самого спочатку добре масштабується. Мережа має бути нарощуваною для підключення, наприклад, більш потужного сервера, для полегшення обслуговування комп'ютерів, нових додатків або систем контролю об'єктів. Усі чинники необхідно враховувати, щоб закласти якийсь потенціал зростання.